

Załącznik nr 1

do uchwały nr 67/2019

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej

z dnia 28 lutego 2019 r. z późn. zm.

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **historia sztuki**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek:

Uniwersytet Jagielloński w Krakowie

Data przeprowadzenia wizytacji: **8-9 marca 2023 r.**

Warszawa, 2023

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	6
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	9
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	12
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	17
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	20
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	23
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	24
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	26
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	28
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	30
5. Załączniki:	33
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	33

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: prof. dr hab. Ryszard Kasperowicz, członek PKA

członkowie:

1. prof. dr hab. Anna Kutaj-Markowska
2. prof. dr hab. Piotr Juskiewicz
3. mgr Piotr Kulczycki, ekspert ds. pracodawców
4. mgr Aleksandra Peptowska, ekspert ds. studenckich
5. mgr Magdalena Pawłowska-Tokarska, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku historia sztuki w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2022/2023. PKA po raz trzeci oceniała jakość kształcenia na kierunku. Poprzednia ocena instytucjonalna odbyła się w 2012 roku i zakończyła się wydaniem oceny pozytywnej na okres sześciu lat (uchwała nr 456/2012 z dnia 11 października 2012 r.). Wizytacja została przeprowadzona w trybie stacjonarnym.

Ocena programowa została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Zespół oceniający PKA zapoznał się z raportem samooceny przekazanym przez Władze Uczelni, odbył także spotkanie organizacyjne w celu omówienia kwestii w nim przedstawionych, spraw wymagających wyjaśnienia z władzami Uczelni oraz szczegółowego harmonogramu przebiegu wizytacji. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z władzami Uczelni, dalszy przebieg wizytacji odbywał się zgodnie z ustalonym harmonogramem. W trakcie wizytacji odbyły się spotkania ze studentami, nauczycielami akademickimi prowadzącymi kształcenie na ocenianym kierunku, z osobami odpowiedzialnymi za funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia, za praktyki, a także z przedstawicielami Samorządu Studenckiego oraz z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. Ponadto dokonano przeglądu wybranych prac dyplomowych i etapowych, przeprowadzono hospitację zajęć oraz dokonano oceny bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie dydaktycznym. Przed zakończeniem wizytacji dokonano oceny stopnia spełnienia kryteriów, sformułowano uwagi i rekomendacje, o których przewodniczący zespołu oraz eksperci poinformowali władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	historia sztuki	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	studia stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	- nauki o sztuce – 97% - ekonomia i finanse – 1% - nauki o zarządzaniu i jakości – 1% - nauki prawne – 1%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów 193 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	nie dotyczy	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	-	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	119	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	1929	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	183	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	192	-

¹ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	72	-
--	----	---

Nazwa kierunku studiów	historia sztuki	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia drugiego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	studia stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{5,6}	- nauki o sztuce – 94% - nauki prawne – 2% - nauki socjologiczne – 2% - pedagogika – 2%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry 137 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ⁷ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	nie dotyczy	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	- kuratorska	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	32	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁸	1174-1204	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	137 ECTS	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni	129	-

⁵ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁶ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

⁷ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁸ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów		
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	45-95	-

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁹ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	kryterium spełnione
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	kryterium spełnione
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	kryterium spełnione częściowo

⁹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	kryterium spełnione częściowo

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

W strategii rozwoju Uniwersytetu Jagiellońskiego w latach 2021-2030 założono następujące podstawowe cele: prowadzenie badań naukowych na najwyższym poziomie, zapewnienie ich interdyscyplinarnego i międzydziedzinowego charakteru, przygotowanie absolwentów do samodzielnej pracy i zwiększenie ich konkurencyjności na rynku pracy dzięki wdrożeniu nowych modeli dydaktycznych, zakładających zintegrowanie badań z dydaktyką, oraz wsparcie procesów umiędzynarodowienia badań i procesu kształcenia.

Koncepcja i cele kształcenia, przyjęte dla ocenianego kierunku, pozostają w zgodności ze strategią Uczelni, co widoczne jest w założeniach dostarczenia studentom studiów pierwszego stopnia szerokiej wiedzy na temat dziejów sztuki dawnej i współczesnej ze szczególnym uwzględnieniem sztuki europejskiej i polskiej od starożytności do czasów współczesnych; przekazania umiejętności z zakresu warsztatu badawczego historyka sztuki; dostarczenia wiedzy muzeologicznej, podstaw konserwatorstwa, a także kontekstu filozoficznego, prawnego i socjologicznego, warunkującego badania nad dziejami sztuki oraz jej społeczne funkcjonowanie. Realizacji tych celów służyć mają trzy grupy zajęć na pierwszym stopniu: oferujące *podstawy metodologii, ikonografii, technik artystycznych*, zapewniające wiedzę z zakresu *dziejów sztuki* oraz dotyczące zagadnień *ochrony dziedzictwa, muzealnictwa, krytyki artystycznej*. Na studiach drugiego stopnia natomiast zakłada się pogłębienie wiedzy z zakresu *dziejów sztuki, metodologii, problematyki dziedzictwa kulturowego* oraz w wypadku wybrania kuratorskiej ścieżki kształcenia, dodatkowo nacisk położono na zagadnienia *wystawiennicze i krytyki artystycznej*. Zarówno na pierwszym, jak i na drugim stopniu studiów zajęcia obowiązkowe uzupełnianie są zajęciami fakultatywnymi, których zadaniem jest przekazywanie studentom wiedzy związanej z bieżącą działalnością naukową pracowników Instytutu Historii Sztuki UJ.

Polityka jakości kształcenia na UJ zakłada monitorowanie, przegląd i doskonalenie programów studiów w celu zapewnienie wysokiej jakości kształcenia, obecnej w koncepcjach kształcenia interdyscyplinarności oraz elementów przygotowania zawodowego. Koncepcja i cele kształcenia na ocenianym kierunku, zakładające dostarczenie aktualnej i szerokiej wiedzy na temat dziejów sztuki, obudowanej kontekstem kulturowym, filozoficznym, ekonomicznym i społecznym, a także zestawem praktycznych umiejętności z zakresu czynności i zadań charakterystycznych dla badacza sztuki, inwentaryzatora zabytków, krytyka sztuki i kuratora wystaw, pozostają w zgodności z uczelnianą polityką jakości.

Przyjęte na kierunku koncepcja i cele kształcenia mieszczą się w naukach o sztuce. Nie uzasadniają one jednak przyporządkowania kierunku do takich dyscyplin, jak ekonomia i finanse, nauki o zarządzaniu, nauki prawne i pedagogika, ponieważ dyscypliny te nie odgrywają istotnej roli jako podstawa

formułowania koncepcji i celów kształcenia na ocenianym kierunku, zaś powiązane z nimi zajęcia oraz zaplanowane w ich ramach efekty uczenia się nie mogą stanowić teoretycznych podstaw dla tych dodatkowych dyscyplin. Obecność powiązanych z nimi efektów uczenia wśród efektów kierunkowych związana jest z zajęciami, które mają charakter wyłącznie pomocniczy i nie wywołuje konieczności przypisywania kierunku do tych dyscyplin.

Obecność w koncepcji i celach kształcenia aspektów związanych z postępującym zróżnicowaniem zawodowego przygotowania historyków sztuki jako muzealników, pracowników galerii, organizatorów wystaw, pracowników instytucji propagujących kulturę i ochraniających jej zasoby, jest sygnałem uwzględnienia w ich obrębie współczesnych zmian typów aktualnej działalności zawodowej absolwentów historii sztuki. W związku z tym koncepcja i cele kształcenia formułowane są na ocenianym kierunku we współpracy z Radą Interesariuszy Zewnętrznych IHS oraz z taką radą na poziomie Wydziału Historycznego. Przykładem współpracy z interesariuszami zewnętrznymi jest wprowadzanie do programu zagadnień fotografii artystycznej ze względu na rozwijające się potrzeby kadrowe i badawcze Muzeum Fotografii w Krakowie, którego przedstawiciel wchodzi w skład Rady. Intensyfikuje się też obecnie, w porównaniu z okresem kilku ostatnich lat, wpływ studentów na wprowadzane zmiany programowe, którego modyfikacja zacznie obowiązywać od roku akademickiego 2023/24.

Szczegółowe efekty uczenia się dla poszczególnych zajęć i grup zajęć założone na ocenianym kierunku są zgodne z właściwymi poziomami PRK dla pierwszego stopnia studiów (6) i drugiego stopnia (7). Są odpowiednio zróżnicowane pod kątem poziomu ogólności, zaawansowania i szczegółowości. Zostały przy tym sformułowane w sposób jasny, nie budzący wątpliwości, a w związku z tym możliwe są do weryfikacji.

Natomiast kierunkowe efekty kształcenia, zwłaszcza w przypadku studiów pierwszego stopnia w obszarze wiedzy – od W01 do W10 odniesione są bez wyjątku do ogólnego charakteru nauk humanistycznych bez wskazania na specyficzne efekty związane z wiedzą na temat dziejów czy teorii sztuki. Podobnie generalnie sformułowane zostały efekty w zakresie umiejętności poza efektem U05.

W rezultacie szczegółowe efekty uczenia się, przypisane poszczególnym zajęciom, nie znajdują adekwatnego odniesienia w kierunkowych efektach uczenia się. Dla przykładu zajęcia z *historii sztuki starożytnej Grecji i Rzymu* zakładają w efekcie W1, iż student: „ma uporządkowaną wiedzę o chronologii, charakterze i najważniejszych osiągnięciach starożytnej sztuki greckiej i rzymskiej; zna podstawową problematykę badawczą związaną z reprezentatywnymi dla danego okresu i środowiska dziełami architektury, rzeźby i malarstwa, jak też terminologię służącą do ich opisu i analizy”. Efekt ten jest odniesiony do efektów kierunkowych: HSZ_K1_W02, HSZ_K1_W03, HSZ_K1_W07. Pierwszy z nich określa, że absolwent zna i rozumie terminologię nauk humanistycznych, drugi, że absolwent zna i rozumie/ma uporządkowaną wiedzę obejmującą teorię i metodologię z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla nauk humanistycznych, trzeci, że absolwent zna i rozumie podstawowe metody analizy interpretacji różnych wytworów kultury właściwe dla wybranych tradycji, teorii i szkół badawczych właściwych dla nauk humanistycznych”. Podobna sytuacja ma miejsce w przypadku wielu innych zajęć, zwłaszcza tych, które związane są z dziejami sztuki, charakterystyką jej specyfiki w danej epoce i z warsztatem badawczym historyka sztuki.

Efekty uczenia się na pierwszym i drugim stopniu studiów uwzględniają przy tym umiejętności komunikowania się w języku obcym (U10, U 11 na pierwszym stopniu studiów; U8, U10, U11 na drugim stopniu studiów).

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1¹⁰ (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia na kierunku są zgodne ze strategią Uczelni, mieszczą się w dyscyplinie nauki o sztuce, do której kierunek został przypisany, natomiast przypisanie kierunku (w niewielkiej liczbie procentowego udziału) do pozostałych dyscyplin nie jest zasadne. Koncepcje i cele kształcenia są powiązane z działalnością naukową, prowadzoną na Uczelni w dyscyplinie nauki o sztuce, i są zorientowane na potrzeby rynku pracy i postulaty otoczenia społeczno-gospodarczego. Efekty uczenia się częściowo są zgodne z dyscyplinami, do których przypisano kierunek. Efekty uczenia się na poziomie treści programowych charakteryzują w sposób trafny, specyficzny i realistyczny wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, osiągane przez studentów w zakresie historii sztuki i dyscypliny nauki o sztuce, jednak efekty kierunkowe uczenia się nie we wszystkich przypadkach zostały precyzyjnie sformułowane w odniesieniu do dyscypliny nauki o sztuce i nie opisują w sposób wystarczający wiedzy, umiejętności oraz kompetencji specyficznych w zakresie kierunku historia sztuki. **Dlatego w odniesieniu do niniejszego kryterium sformułowano poniżej zalecenia.**

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

1. Uzgodnienie koncepcji i celów kształcenia na kierunku z jednoznacznym przyporządkowaniem kierunku do dyscyplin naukowych, które mają najistotniejsze znaczenie dla przyjętych na kierunku koncepcji i celów kształcenia, a pominięcie tych, które związane są z zajęciami mającymi charakter wyłącznie pomocniczy.
2. Nadanie kierunkowym efektom uczenia się specyfiki charakterystycznej dla dyscypliny, której kierunek jest przyporządkowany, tj. naukom o sztuce w zakresie historii sztuki.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe, przypisane do poszczególnych zajęć, uwzględniają dyscyplinarną wiedzę z historii sztuki w odpowiednim dla danego stopnia studiów zakresie. Treści zajęć, dotyczących dziejów sztuki ujętych w chronologicznej sekwencji, odnoszą się do wiedzy na temat specyfiki artystycznej poszczególnych epok, a także do różnych dziedzin twórczej aktywności i właściwości poszczególnych artystycznych mediów. Treści zajęć dotyczących refleksji nad sztuką, historii dyscypliny i specyfiki

¹⁰W przypadku gdy propozycje oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać propozycję oceny dla każdego poziomu odrębnie.

warsztatu badawczego odnoszą się i w sposób adekwatny uwzględniają wiedzę o charakterze teoretycznym, a także z zakresu metodologii historii sztuki. Treści zajęć, przypisane do zajęć dotyczących społecznych, ekonomicznych, instytucjonalnych i prawnych kontekstów twórczości artystycznej, uwzględniają także wiedzę z zakresu innych obszarów humanistyki i naukowych dyscyplin, jak nauki prawne czy nauki o kulturze i religii. Treści programowe na studiach pierwszego i drugiego stopnia historii sztuki na UJ, określone dla konkretnych zajęć, są zgodne z założonymi dla tych zajęć na kierunku historia sztuki efektami uczenia się. Treści programowe dla poszczególnych zajęć w ramach dyscypliny nauki o sztuce zostały sformułowane w sposób przemyślany, zgodny z założoną koncepcją kształcenia, precyzyjnie i poprawnie, odnoszą się one we właściwy sposób do problemów historii sztuki oraz do specyfiki konkretnych zajęć, uwzględniają starannie przygotowaną literaturę przedmiotu, zachowując równowagę pomiędzy szeroko prezentowaną i głęboko ugruntowaną wiedzą historyczną a zagadnieniami teoretycznymi oraz praktycznymi umiejętnościami w dziedzinie muzealnictwa (inwentaryzacja sztuki) czy praktyk wystawienniczych.

Natomiast w sposób bardzo ogólny zostały określone treści programowe na obu stopniach studiów zajęć do wyboru (tzw. fakultetów). Mimo że ich lista prezentuje się odmiennie w poszczególnych latach akademickich i dotyczą one różnorodnej tematyki z zakresu historii sztuki, to przypisywane im treści zostały sformułowane bez uwzględnienia tej różnorodności, a jedynie na poziomie charakteryzujących typ zajęć (seminarium, wykład monograficzny). Dlatego **rekomenduje się aktualizację treści programowych dla tych zajęć zgodnie ze zmieniającą się co roku tematyką i zakresem przedmiotowym fakultetów.**

Treści programowe odnoszą się przy tym do aktualnych form najczęściej spotykanej aktywności zawodowej historyków sztuki. Chodzi zwłaszcza o treści zajęć kształtujących warsztat badawczy, umiejętności związane z inwentaryzacją obiektów zabytkowych, umiejętności pozwalających poznać specyfikę rynku sztuki, czy także praktyki wystawienniczej (w tym krytyki artystycznej).

Łącznie treści programowe stanowią dobrze opracowaną, kompleksową całość i umożliwiają osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Studia historii sztuki pierwszego stopnia na UJ trwają 6 semestrów, a do ich ukończenia konieczne jest zdobycie przez studenta 193 punktów ECTS. Punkty ECTS przypisane są przedmiotom w sposób konsekwentny – zajęcia o podobnym zakresie i poziomie trudności wycenione są na taką samą liczbę punktów ECTS – jak np. w przypadku zajęć dotyczących dziejów poszczególnych epok artystycznych. Liczba punktów ECTS zróżnicowana jest także w zależności od wymaganej ilości pracy własnej studenta ze względu na zakres zajęć i formę ich zaliczenia – na przykład w przypadku egzaminu liczba godzin przeznaczonych na tę pracę jest odpowiednio większa.

Studia historii sztuki drugiego stopnia trwają 4 semestry, do ich ukończenia potrzebne jest zdobycie 137 punktów ECTS. W tym przypadku także naliczanie punktów ECTS i przypisanie ich poszczególnym przedmiotom jest prawidłowe – największą liczbę punktów przypisano głównym seminarium (15) i seminarium magisterskim (30), a obudowującym trzon programowy studiów zajęciom monograficznym najmniejszą w tym układzie liczbę punktów ECTS (2).

Prawidłowo również oszacowano liczbę godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów (183 na pierwszym stopniu i 126 na drugim stopniu studiów), a także proporcję zajęć do wyboru: na pierwszym stopniu: 72:193 (37%) i na drugim stopniu: 95:137 (69%) w przypadku ścieżki ogólnej i 48:137 (35%) w przypadku ścieżki kuratorskiej.

Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w naukach o sztuce w zakresie historii sztuki wynosi 166 na pierwszym stopniu studiów i 126 na drugim stopniu.

Natomiast zarówno na pierwszym, jak i drugim stopniu studiów nie spełniono kryterium wymaganej liczby punktów ECTS przypisanych do zajęć z dziedziny nauk społecznych. **Rekomenduje się wprowadzenie do programu studiów zajęć z dziedziny nauk społecznych zgodnie z wymaganą liczbą punktów ECTS.**

Plan studiów na historii sztuki na UJ nie obejmuje praktyki zawodowej. Do ukończenia studiów pierwszego stopnia wymagane jest zaliczenie zajęć terenowych w wymiarze 30h z przypisanymi 3 punktami ECTS, które to zajęcia mają postać przygotowywanej przez studentów pod opieką pracowników instytutu dokumentacji inwentaryzacyjnej wybranego obiektu w formie stosowanych w praktyce konserwatorskiej kart inwentaryzacyjnych.

Na obu stopniach studiów prowadzone są zajęcia z nauki wybranego języka obcego w wymiarze 120h na studiach pierwszego stopnia i 60h kurs English for Historical Studies na pozostających do wyboru poziomach C1+ lub B2+ na studiach drugiego stopnia w wymiarze 60h. Na studiach pierwszego stopnia studenci zaliczają także lektorat z języka łacińskiego w wymiarze 60h.

W procesie dydaktycznym na historii sztuki na obu poziomach studiów stosowane są różnorodne metody kształcenia. Trzon tego procesu stanowią różne rodzaje wykładów – informacyjnych, problemowych, konwersatoryjnych. Towarzyszy mu cały szereg metod praktycznych i zarazem aktywizujących, jak proseminaria i seminaria, ćwiczenia i zajęcia terenowe. Ich różnorodność i specyfika, dobrane do charakteru zajęć, zapewniają osiągnięcie zaplanowanych efektów uczenia się. Metody praktyczne – zwłaszcza takie, jak zajęcia terenowe o charakterze ćwiczeniowym i inwentaryzacyjnym – zapewniają przygotowanie studentów do ważnego elementu pracy zawodowej historyka sztuki, jakim jest umiejętność sporządzenia znormalizowanej dokumentacji obiektów zabytkowych, co jest także nieodzownym elementem warsztatu badawczego w pracy naukowej. Proseminaria i seminaria natomiast aktywizują studentów do samodzielnej pracy badawczej i dyskusji nad wynikami tych badań.

Na drugim stopniu studiów w trakcie ćwiczeń językowych studenci mają możliwość opanowania języka obcego na poziomie B2.

Na UJ możliwe jest stosowanie metod i technik kształcenia na odległość. Do dyspozycji pracowników i studentów pozostają platformy e-Pegaz i MS Teams, umożliwiające prowadzenie zajęć i prezentację materiałów drogą elektroniczną. Obecnie te formy kształcenia wykorzystywane są pomocniczo.

Proces kształcenia na ocenianym kierunku może być indywidualizowany w zależności od potrzeb i możliwości studenta w ramach Indywidualnego Programu Studiów. Daje on możliwość modyfikacji programu studiów podyktowanych indywidualnymi planami naukowymi studenta, a także jego sytuacją zdrowotną, rodzinną czy materialną, co umożliwia elastyczne kształtowanie warunków uczęszczania na zajęcia oraz warunków i trybu odbycia egzaminów i uzyskania zaliczeń. W przypadku studentów z niepełnosprawnościami przewiduje się możliwość dostosowania programu czy form weryfikacji efektów uczenia się oraz użycia narzędzi wspomagających proces kształcenia.

W programie studiów historii sztuki na UJ nie przewidziano praktyk zawodowych. Zastosowano natomiast terenowe ćwiczenia inwentaryzacyjne z elementami zawodowej praktyki w zakresie sporządzania określonej polskimi przepisami karty obiektu zabytkowego.

Na ocenianym kierunku zajęcia są planowane od poniedziałku do piątku. Zajęcia zaczynają się najwcześniej od godz. 8:00, kończą się najpóźniej o godz. 20:00. Pomiędzy zajęciami zachowano co najmniej 15 minutowe przerwy. Wybrane dni dla poszczególnych lat są mniej obciążone zajęciami, najmniej piątki (maksymalnie 2 zajęcia), co pozwala studentom zaplanować czas na pracę własną. Zajęcia terenowe planowane z uwzględnieniem dostępności do muzeów – od 10:00-16:00.

Terminy sesji egzaminacyjnej ustalone są zgodnie z regulaminem studiów nie później niż 1 maja

poprzedniego roku akademickiego, a szczegółowy harmonogram ogłasza Dziekan Wydziału na 2 tygodnie przed rozpoczęciem semestru. Informacja o terminach egzaminów lub zaliczeń podawana jest do wiadomości studentów najpóźniej na 2 miesiące przed pierwszym wyznaczonym terminem. Poprawa zaliczeń i egzaminów odbywa się do końca danej sesji zaliczeniowej, możliwe jest indywidualnych przypadkach wyznaczanie dodatkowych terminów. Oznacza to, że czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów kształcenia umożliwia ich kompletną weryfikację.

Terminy dostarczania studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach również określa regulamin studiów, dając prowadzącemu zaliczenia lub egzaminy nie więcej niż 10 dni na wpisanie oceny do systemu USOS.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunki rekrutacji na studia pierwszego stopnia, kryteria kwalifikacji i procedury są jasne, selektywne i umożliwiają przyjęcie na studia z historii sztuki kandydatów odznaczających się podstawową wiedzą

oraz kompetencjami, które są niezbędne dla osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Zasady rekrutacji określa uchwała Senatu UJ z 26 maja 2022 roku. W procesie rekrutacji uwzględnia się wyniki matur z następujących przedmiotów: historia – historia sztuki – język polski (na poziomie rozszerzonym). Jeśli kandydat nie ma wyników na maturze z wyżej wymienionych przedmiotów, lub też nie ma wyniku na poziomie rozszerzonym, otrzymuje na początku procesu rekrutacji 0 punktów. W procesie rekrutacji premiowane są zatem przedmioty humanistyczne, pokrewne historii sztuki. Warunki rekrutacji na studia drugiego stopnia także są przejrzyste, selektywne i pozwalają na przyjęcie kandydatów z określonymi kwalifikacjami, umożliwiającymi osiągnięcie przewidzianych w programie studiów efektów uczenia się. Na drugi stopień przyjmowani są kandydaci, posiadający dyplom licencjata z następujących nauk: humanistycznych, teologicznych, a także w zakresie: sztuki, bibliologii, informatologii, nauk o rodzinie i nauk o zarządzaniu. Kandydat, który nie posiada dyplomu licencjata z historii sztuki, musi spełnić dodatkowe kryterium w postaci rozmowy kwalifikacyjnej, w trakcie której ocenia się wiedzę i kompetencje kandydata z zakresu historii sztuki.

Warunki rekrutacji są bezstronne, zapewniają potencjalnym kandydatom równe szanse w ubieganiu się o przyjęcie na studia z historii sztuki tak na pierwszy, jak i na drugi stopień studiów. Warunki rekrutacji nie uwzględniają informacji o kompetencjach cyfrowych kandydatów, dlatego **rekomenduje się uwzględnienie takich informacji w opisie warunków rekrutacji na studia.**

Warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się, uzyskanych poza systemem studiów, zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. Określa je szczegółowo uchwała Senatu UJ z 26 czerwca 2019 roku w sprawie organizacji potwierdzania efektów uczenia się oraz regulamin studiów pierwszego i drugiego stopnia. W takim przypadku procedurę potwierdzania efektów uczenia się przeprowadza powołana przez Rektora Komisja do spraw potwierdzania efektów uczenia się, składająca się z 5 osób, wśród których przynajmniej dwie muszą posiadać tytuł naukowy bądź stopień naukowy dra hab. W uzasadnionym przypadku Komisja może powołać dodatkowego eksperta z dyscypliny, do której przypisany jest dany przedmiot. Dla każdego przedmiotu Komisja ustala ocenę wyrażoną w skali określonej przez regulamin studiów. Warunkiem uzyskania potwierdzenia efektów uczenia się, uzyskanych poza systemem studiów, jest także złożenie przez studenta odpowiednich dokumentów, poświadczających uzyskanie wymaganych efektów uczenia się.

Warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się, uzyskanych na innej uczelni, w tym uczelni zagranicznej, zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. Warunki oraz procedurę przyjęcia na studia bądź zaliczenia studentowi punktów ECTS na podstawie potwierdzonych efektów uczenia się, uzyskanych na innej uczelni, określa uchwała Senatu UJ z 26 czerwca 2019 roku oraz regulamin studiów. Weryfikację przeniesienia i uznania punktów ECTS przeprowadza powołana przez Rektora Komisja, złożona z 5 osób, w tym dwóch ze stopniem naukowym lub tytułem naukowym dra hab. Warunkiem uznania potwierdzenia efektów uczenia się z danego przedmiotu, uzyskanych na innej uczelni, jest minimum ocena dostateczna. W przypadku, gdy kandydat na studia ubiega się o przyjęcie na kierunek na podstawie efektów uczenia się uzyskanych na innej uczelni, Komisja ustala wynik kwalifikacji kandydata, którym jest suma punktów ECTS z poszczególnych przedmiotów, uzyskanych w efekcie procedury uznawania efektów uczenia się, obliczona jako iloczyn punktów ECTS z danego przedmiotu i uzyskanej oceny.

Zasady i procedury dyplomowania, przyjęte na kierunku, są trafne, specyficzne dla historii sztuki, zapewniają potwierdzenie zdobycia przez studenta założonych w programie efektów uczenia się

na koniec studiów. Zasady te i procedury opisano szczegółowo w regulaminie studiów. Zgodnie z nimi, warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego jest zaliczenie wszystkich, przewidzianych programem studiów, zajęć, uzyskanie określonej liczby punktów ECTS, złożenie pracy dyplomowej (zgodnej z opisanymi w warunkach przygotowywania prac dyplomowych wymogami – standardami), pozytywna ocena pracy dyplomowej (dwie recenzje: promotora i recenzenta), sprawdzonej przez Jednolity System Antyplagiatowy – w przypadku stwierdzenia przez promotora plagiatu bądź naruszenia praw autorskich przez studenta, promotor zobowiązany jest zawiadomić bezzwłocznie Koordynatora przedmiotu o zaistniałej sytuacji, który przekazuje sprawę Dziekanowi. Na wniosek Dziekana Rektor wdraża postępowanie wyjaśniające; jeżeli w ramach postępowania zebrany materiał dowodowy potwierdzi popełnienie plagiatu, Rektor wstrzymuje postępowanie o nadanie tytułu zawodowego do czasu wydania orzeczenia przez komisję dyscyplinarną.

Standardy przygotowania prac licencjackich i magisterskich są precyzyjnie i jasno określone: praca licencjacka powinna liczyć do 25 stron, uwidocznienie zdobycie najważniejszych umiejętności i kompetencji historyka sztuki pod kątem analizy dzieła, zebrania i wykorzystania literatury przedmiotu, przygotowania spójnego tekstu, znajomości warsztatu badawczego; praca mgr liczy do 65 stron, stanowi opracowanie nowego zagadnienia (bądź jakiegoś problemu z nowej perspektywy), wymaga pewnej dozy samodzielnej interpretacji, formułowania i uzasadnienia hipotez badawczych, a także świadomości metodologicznej; na studiach drugiego stopnia praca może być prezentacją zaplanowanej wystawy (z rozwinięciem scenariusza wystawy, modelem aranżacji, katalogiem zebranych dzieł itp., wskazaniem potencjalnych źródeł finansowania). Drugą częścią pracy dyplomowanej w ramach specjalizacji kuratorskiej jest także praca poświęcona prezentacji i analizie wybranego zagadnienia teoretycznego (bądź historycznego) z dziejów wystawiennictwa. Merytoryczne kryteria, określone dla prac dyplomowych pierwszego i drugiego stopnia, wskazują wprost na dyscyplinę nauki o sztuce i uwzględniają postęp w zdobywaniu kompetencji między pierwszym a drugim stopniem studiów. Ogólnie przyjęte zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studenta efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się umożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się. Przyjęte ogólne zasady weryfikacji i oceny efektów uczenia się określają terminy zaliczeń i egzaminów, skalę ocen, zasady i kryteria oceniania – wszystkie te elementy zostały ujęte w regulaminie studiów. Dodatkowe, szczegółowe zasady weryfikacji i oceny opisane są w sylabusach poszczególnych zajęć – te dodatkowe zasady muszą zostać podane do wiadomości studentów podczas pierwszych zajęć z danego przedmiotu. Ponieważ nie zawsze zasady weryfikacji uczenia się ujęte są w kartach przedmiotów, **rekomenduje się przegląd kart przedmiotów pod tym kątem oraz rozszerzenie wachlarza metod weryfikacji efektów uczenia się w taki sposób, by były one jasno określone i możliwe** do zastosowania niezależnie od zmieniającej się co roku palety zajęć do wyboru. Przebieg studiów i postępy w procesie uczenia się dokumentują karty okresowych osiągnięć studenta oraz informacje na ten temat w systemie USOS.

Przyjęte zasady umożliwiają dostosowanie metod oraz organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. Możliwości takiego dostosowania są wszechstronne, obejmują zmiany terminu i formy zaliczenia (egzaminu), także na formę zaliczenia zdalnego, dopasowanie objętego zakresem zaliczenia materiału (np. materiału wizualnego), formy uczestnictwa w zajęciach, modyfikacji sekwencyjnego systemu zajęć i zaliczeń (egzaminów). W każdym uzasadnionym przypadku student może wystąpić do Dziekana z prośbą o zgodę na Indywidualny Plan Studiów. Ponadto szczegółowe informacje o wszystkich formach wsparcia zawiera w przejrzysty sposób redagowana strona DON UJ.

Zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie

uczenia się zapewniają bezstronność, rzetelność i przejrzystość procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność ocen. Zasady te są bezstronne, rzetelne i równe dla wszystkich uczestników zajęć – w sposób jasny określają kryteria oceny oraz sposoby weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się, podając sposoby zaliczania poszczególnych rodzajów zajęć, ich formy i terminy.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia efektów uczenia się określają zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się na każdym etapie studiów oraz na ich zakończeniu. Na przykład w przypadku prac pisemnych student (reguły oceniania prac pisemnych dla każdego szczegółowego przedmiotu zawierają sylabusy zajęć) ma prawo wglądu do ocenionej pracy w ciągu dwóch tygodni po terminie jej złożenia i oceny. Wyniki egzaminów i zaliczeń prowadzący zajęcia zobowiązany jest umieścić w systemie USOS w ciągu najpóźniej 10 dni od daty zaliczenia (egzaminu). W przypadkach wątpliwych, gdy student kwestionuje ocenę z egzaminu lub zaliczenia, może wystąpić o przeprowadzenie egzaminu komisyjnego, odbywanego przy udziale wskazanego przez studenta obserwatora.

Określono także zasady rozwiązywania sytuacji konfliktowych oraz procedury działania w przypadku zachowań nieetycznych lub niezgodnych z prawem. W każdym takim przypadku student może zgłosić problem do wicedyrektora IHS UJ do spraw studenckich (dydaktycznych), a także wprost do Dyrektora Instytutu lub Prodziekana, a także do Pełnomocnika Rektora UJ do spraw Jakości Kształcenia. Istnieje także możliwość uzyskania pomocy i wsparcia w ramach funkcjonującego na UJ Działu do spraw Bezpieczeństwa i Równego Traktowania lub zgłoszenia się do Pełnomocniczki Rektora UJ do spraw bezpieczeństwa studentów i doktorantów. Ponadto na UJ działa SOWA (Studencki Ośrodek Wsparcia i Adaptacji).

W przypadku stwierdzenia plagiatu lub naruszenia praw autorskich, Rektor wszczyna postępowanie i powołuje Komisję Dyscyplinarną. Do czasu wydania przez Komisję werdyktu wstrzymane są wszelkie procedury związane z wystawieniem oceny bądź nadaniem tytułu zawodowego.

Zajęcia odbywają się od dwóch lat w pełni w siedzibie Instytutu, w formie stacjonarnej. Niemniej w przypadku zajęć prowadzonych zdalnie metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, gwarantowały w pełni zarówno identyfikację studenta, jak i bezpieczeństwo wszelkich danych. Szczegółowe zasady w tym zakresie określały stosowne zarządzenia Rektora. Studenci otrzymywali ponadto wsparcie ze strony agend UJ, zajmujących się infrastrukturą nauczania zdalnego. W zakresie nauczania zdalnego wykorzystywano dwie platformy: e-Pegaz oraz MS Teams. W ramach platformy e-Pegaz dostęp do zajęć mają tylko studenci oraz prowadzący określone zajęcia. Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w zdobywaniu efektów uczenia się skutecznie weryfikują oraz umożliwiają rzetelną ocenę tych efektów. Metody te są ściśle dostosowane do typu i charakteru prowadzonych zajęć, uzależnione od treści programowych, przypisanych efektów uczenia się i poziomu studiów. Do najczęściej wykorzystywanych metod należą: egzamin ustny, praca pisemne (opis dzieła sztuki, analiza, wykorzystanie terminologii specjalistycznej z zakresu architektury, sztuk plastycznych, fotografii itp.), testy, prace projektowe. W trakcie egzaminów ustnych weryfikuje się poziom i zakres osiągnięcia efektów uczenia się szczególnie w odniesieniu do dziejów sztuki (tzw. „wielkie epoki”) oraz problemów dziejów historii sztuki i metodologii. Prace pisemne weryfikują osiągnięcie efektów uczenia się w zakresie zajęć wprowadzających (*wstęp do historii sztuki* – weryfikacja kompetencji warsztatowych, terminologicznych, umiejętność poszukiwania literatury przedmiotu oraz sporządzenia stanu badań, itp.), seminariów i seminariów pobocznych (monografia problemu, przedmiotu – sprawdzian kompetencji analitycznych). Konwersatoria mogą być zaliczane na podstawie prac interpretacyjnych

bądź testów. Kryteria przygotowywania prac pisemnych za każdym razem określa sylabus przedmiotu. Metody weryfikacji pozwalają na określenie stopnia postępu studentów w procesie zdobywania efektów uczenia się – uwydatniają to, dla przykładu, różnice w wymaganiach dotyczących na przykład analizy i interpretacji konkretnych dzieł sztuki w ramach zajęć na pierwszym i drugim stopniu studiów (na drugim stopniu także pogłębienie zagadnień z zakresu *metodologii i teorii sztuki*).

Metody weryfikacji umożliwiają sprawdzenie opanowania umiejętności praktycznych, związanych z przyszłą pracą historyka sztuki – przygotowaniem zawodowym. Metody te odnoszą się do umiejętności i kompetencji niezbędnych w zakresie inwentaryzacji zabytków (w ramach ćwiczeń – przygotowywanie tzw. kart przedmiotów zabytkowych w ramach zajęć terenowych, kart zgodnych z nowoczesnymi standardami inwentaryzacji zabytków w pracy konserwatora zabytków i muzealnika) w wyszukiwaniu materiałów archiwalnych, analizy dzieła sztuki – stan przedmiotu, opis przedmiotu, powiązanie modelu interpretacji z tradycjami metodologicznymi historii sztuki, znajomość dziejów muzealnictwa – w tych aspektach praktycznego przygotowania metody weryfikacji obejmują kilkustopniowe prace pisemne, np. z zakresu wstępu do historii sztuki, metody te są skuteczne, ponieważ w sposób nie budzący wątpliwości pozwalają sprawdzić opanowanie przez studentów konkretnych umiejętności praktycznych (oraz znajomość i umiejętność zastosowania poprawnej terminologii). Na odrębną uwagę zasługuje specjalizacja kuratorska, w ramach której studenci zdobywają wiedzę i umiejętności przydatne podczas organizacji wystaw (aspekty wystawiennicze, modele działania muzeów, opracowanie przewodnika czy katalogu wystawy) – w tym wypadku metody weryfikacji (praca projektowa, będąca opracowaniem zagadnienia historyczno-teoretycznego oraz prezentacją planowanej wystawy) weryfikują zdobyte umiejętności praktyczne w bezpośrednim zastosowaniu. Metody weryfikacji umożliwiają ponadto sprawdzenie i ocenę opanowania języka obcego na poziomie B2 w przypadku studiów pierwszego stopnia i na poziomie B2+ na poziomie studiów drugiego stopnia – do metod należą tutaj odpowiednie testy, sprawdziany kompetencji językowych z uwzględnieniem aspektów terminologicznych języka historii sztuki, sporządzenie prac pisemnych. Prowadzi się także zajęcia monograficzne w języku angielskim.

Efekty uczenia się, osiągnęte przez studentów, są udokumentowane i uwidocznione w wybranych pisemnych pracach etapowych, projektach (szczególnie w zakresie specjalizacji kuratorskiej) oraz pracach dyplomowych na pierwszym i drugim stopniu studiów. Analizy tych prac przez prowadzących zajęcia i oceny prac są rzetelne oraz zróżnicowane (co uwidaczniają stosunkowo obszerne recenzje prac dyplomowych, które są merytoryczne). Student jest w stanie, na podstawie ocenionych prac, zorientować się w postępie w zakresie osiąganym efektów uczenia się – bądź też braku tego postępu. Prace etapowe i dyplomowe pod względem wyboru tematów, metodyki, przyjętej formy są adekwatne do specyfiki dyscypliny i zgodne z poziomem studiów, założonymi efektami uczenia się oraz zastosowaniem praktycznym zdobytej wiedzy oraz umiejętności. Tematyka prac jest rozległa, ale ściśle powiązana z prowadzonymi w IHS UJ badaniami i zainteresowaniami oraz kompetencjami nauczycieli akademickich, prowadzących konkretne seminaria. Przygotowywane na kierunku prace dyplomowe spełniają wymogi stawiane pracom dyplomowym pod kątem realizacji przyjętych standardów. Trzeba pamiętać, że seminaria główne uzupełniane są przez obowiązkowe seminaria poboczne, pełniące ważną rolę uzupełniającą w perspektywie znajomości historycznych aspektów sztuki oraz wykształcenia porównawczej perspektywy badawczej. Należy zaznaczyć, że prace dyplomowe, poza wyjątkowymi sytuacjami, reprezentują bardzo wysoki poziom formalny i merytoryczny, są oceniane w sposób rzetelny i klarowny. Analiza wybranych prac dyplomowych wykazała, że zdarzają się jednak prace, w których problem badawczy nie jest dostatecznie jasno określony i przedstawiony, albo też przyjęta metoda nie jest do końca adekwatna. W związku z tym **rekomenduje się analizę prac pod**

kątem wyraźnego sprecyzowania postawionego problemu badawczego i określenia metodologicznych podstaw pracy wraz z wyraźnym wskazaniem poprawnej metodyki jej przygotowania.

Studenci historii sztuki biorą udział w badaniach, prowadzonych na kierunku. Udział ten wyraża się w publikacjach studenckich, przyjmowanych do druku w czasopiśmie „Modus”, a także w publikacjach prac dyplomowych (mgr) w ramach serii „Ars vetus et nova”. Oprócz tego studenci biorą udział w opracowywaniu i współorganizowaniu wystaw (np. regularna współpraca z Muzeum Fotografii w Krakowie, Muzeum Narodowym w Krakowie, Muzeum na Wawelu).

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Nauczyciele akademicki posiadają udokumentowany dorobek naukowy umożliwiający prawidłową realizację zajęć. Prowadzą wszechstronne badania dzięki licznym grantom uzyskanym przez poszczególnych pracowników (w liczbie 20 w ciągu ostatnich 6 lat). Część z badań prowadzonych jest pod auspicjami Comité Internationale d’Histoire d’Art. Wyniki publikowane są w prestiżowych

wydawnictwach i czasopismach. Część badań z kolei przekłada się na wystawy problemowe w placówkach muzealnych. Osiągnięcia te zauważane są przez liczne gremia naukowe, nagradzające pracowników IHS UJ (w ostatnich 6 latach pracownikom przyznano wiele nagród krajowych, m.in.: nagroda im. ks. prof. Szczęsnego Detloffa, im. prof. dr. Jerzego Łozińskiego, im. prof. Mariana Sokołowskiego, im. prof. Mieczysława Złata, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Wydziału I PAN). Kadra piastuje też ważne funkcje, wskazujące na wysoką ocenę ich doświadczenia zawodowego (m.in. kierownictwo tak ważnych instytucji związanych z historią sztuki jak: Muzeum Narodowe w Krakowie, Zamek Królewski na Wawelu, Polska Akademia Umiejętności, Narodowy Instytut Polskiego Dziedzictwa Kulturowego za Granicą POLONIKA, Zarząd Główny Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Społeczny Komitet Odnowy Zabytków Krakowa). Dorobek kadry mieści się w obszarach muzeologii, teorii sztuki oraz metodologii i historii sztuki, co odpowiada w sumie dyscyplinie nauki o sztuce w specyficznym kontekście historii sztuki. Rozległość prowadzonych badań, wraz z doświadczeniem praktycznym w różnych obszarach, składa się na kompetencję kadry i umożliwia prawidłową realizację zajęć. Nabywanie przez studentów umiejętności praktycznych związane jest w dużej mierze z tym właśnie faktem, iż duża grupa pracowników jest jednocześnie czynnymi muzealnikami, kuratorami oraz inwentaryzatorami, współpracuje z konserwatorami dzieł sztuki, prowadzi badania terenowe, bierze udział w komisjach konserwatorskich, prowadzi różne granty badawcze, zasiada w rozmaitych gremiach krajowych i zagranicznych instytucji i organizacji kulturowych, podejmuje liczne przedsięwzięcia wydawnicze, i może dzielić się bogatym doświadczeniem w zakresie zagadnień związanych z funkcjonowaniem instytucji kultury. Oprócz historyków sztuki w Instytucie Historii Sztuki na kierunku historii sztuki prowadzą też zajęcia nauczyciele akademicki reprezentujący inne dyscypliny (m.in. antropolog, pedagog, kurator, prawnik, ekonomista), co umożliwia prawidłową realizację zajęć.

W Instytucie na ocenianym kierunku zatrudnionych jest 25 pracowników naukowo-dydaktycznych. Struktura kwalifikacji kadry wygląda następująco: 5 profesorów tytularnych, 6 doktorów habilitowanych, 12 doktorów i dwóch magistrów. Na dwóch stopniach studiów studiuje 144 osoby. Liczebność kadry w stosunku do studentów umożliwia prawidłową realizację zajęć.

Osoby prowadzące zajęcia posiadają kompetencje w wprowadzeniu zajęć na odległość, nie mają problemu z korzystaniem z wszelkich metod umożliwiających prawidłową realizację zajęć.

Przydział zajęć i obciążenie godzinowe umożliwiają prawidłową realizację zajęć.

Obciążenie godzinowe zgodne jest z wymaganiami, liczba godzin ponad pensum pracownicze nauczycieli akademickich zatrudnionych w uczelni jako podstawowym miejscu pracy nie przekracza generalnie 30 godzin. Ponad $\frac{3}{4}$ zajęć na kierunku prowadzonych jest przez nauczycieli zatrudnionych w tej Uczelni jako podstawowym miejscu pracy. Pracownik ma prawo nie zgodzić się na zbyt duże obciążenia. Realizacja zajęć jest kontrolowana na bieżąco.

Dobór nauczycieli jest adekwatny do potrzeb związanych z prawidłową realizacją zajęć; uwzględnia się w tym zakresie ich doświadczenie dydaktyczne i dorobek naukowy. Dobór dokonywany jest w systemie konkursowym, na podstawie szczegółowych wytycznych opracowanych na poziomie Rady Instytutu tak, by umożliwić prawidłową realizację zajęć. Pracownikom stwarza się możliwości rozwoju. Jednak ich ocena ze strony studentów, choć przeprowadzana systematycznie na podstawie ogólnouczelnianych ankiet, jest w ocenie studentów niewystarczająca i nieadekwatna

Zapewnione jest wsparcie techniczne nauczycieli: już na poziomie instytutowym służy nim kierownik Fototeki, który ma takie bieżące wsparcie wpisane w zakres swych obowiązków. Oprócz systemowego wsparcia osobowego także na poziomie Wydziału, potrzeby szkoleniowe nauczycieli w zakresie podnoszenia kompetencji dydaktycznych, w tym związanych z kształceniem na odległość,

są zaspokajane dzięki różnym kursom i konferencjom organizowanym przez Biuro Doskonalenia Kompetencji Ars Docendi (organizującym specjalne kursy dla nauczycieli akademickich) oraz kompleksowemu projektowi rozwoju UJ o nazwie ZintegrUJ. W ramach tego ostatniego projektu organizowane są kursy, szkolenia i warsztaty dla nauczycieli akademickich, zagraniczne staże dydaktyczne, zaawansowany kurs języka angielskiego. Są ogłaszane daty naborów na różne programy szkoleniowe. Na stronie UJ są łatwo dostępne instrukcje i przewodniki po możliwościach oferowanych przez uniwersytet; jest specjalna platforma zdalnego nauczania, gdzie można prowadzić zajęcia w różnych opcjach (nagrany wykład, webinar i seminarium na żywo) oraz zamieszczać materiały. Monitorowane są regularnie potrzeby w zakresie wsparcia technicznego, a wyniki przeglądów przekładają się na doposażanie sal wykładowych i gabinetów.

Nauczyciele akademicy są oceniani przez studentów przy pomocy ankiet. Natomiast ocenianie nauczycieli akademickich przy pomocy hospitacji prowadzone jest sporadycznie. Zarówno pracownicy, jak studenci podnosili nieskuteczność i nieadekwatność oceny ankietowej kadry. Studenci, po pierwsze, podkreślali, iż anonimowość wydaje się im iluzoryczna (w małych grupach zajęciowych bez trudu można zidentyfikować autorów ocen), po drugie, oceniali ankiety jako źle skonstruowane, za długie i nie zawierające adekwatnych pytań. Równie negatywnie oceniali ankiety pracownicy dydaktyczni, wskazując, po pierwsze, że choć nie są reprezentatywne (zbyt mało osób oceniających), to bierze się je pod uwagę jako ważną część oceny ich pracy; i po drugie, że ankiety można składać jeszcze po egzaminach (nawet trzy miesiące po zakończeniu wykładu), co przekłada się na negatywne emocje studentów, którzy zaliczyli egzamin z gorszą notą. W konsekwencji, problematyczny jest wpływ studentów na ocenę kadry oraz problematyczna jest adekwatna ocena kadry. Duże rozbieżności w samoocenie pracowników i ocenie ich przez studentów nie są analizowane; brakuje także jasnego komunikatu podsumowującego, w którym pojawiłyby się jasno sprecyzowane wytyczne bądź wskazówki.

Okresowe oceny nauczycieli prowadzone są w trybie rocznym i dotyczą działalności naukowej. Ponieważ nie prowadzi się systematycznego wewnętrznego hospitowania zajęć, główne dane do ocen dydaktyki pochodzą od studentów wypełniających ankiety. Nauczyciele akademicy podnosili problem niesprawiedliwości włączania niereprezentatywnych ankiet jako pełnoprawnej części oceny ich działalności. Wskazywali wręcz na fabrykowanie nieprawdziwych danych, które łatwo można by zweryfikować, gdyby ankiety były kompetentnie analizowane. Dlatego **rekomenduje się systemowe (regularne) wdrożenie programu hospitacji i takie przygotowanie ankiet oraz opracowanie sposobu przeprowadzania ankietyzacji**, by na podstawie uzyskanych wyników można było przeprowadzić miarodajną ocenę prowadzonych zajęć, a informacje zdobywane w oparciu o ankiety mogły służyć sprawiedliwej ocenie i doskonaleniu kompetencji kadry, oraz by studenci odzyskali poczucie sprawczości w działaniach podejmowanych w celu wykorzystania oceny pracowników do podnoszenia poziomu zajęć.

Okresowe przeglądy kadry dokonywane są corocznie. Studenci podnoszą, że nie mają możliwości oceniać kształcenia ze względu na nieadekwatne ankiety, a pracownicy, że są niejednokrotnie krzywdząco oceniani. Uczelniany system wyciągania wniosków z ocen okresowych nie funkcjonuje w sposób w pełni skuteczny, gdyż oceny uzyskane na podstawie ankiet nie są uznawane za oceny miarodajne.

Polityka kadrowa prowadzona jest tak, by zapewniać prawidłową realizację zajęć i sprzyjać stabilizacji zatrudnienia służącej trwałemu rozwojowi nauczycieli akademickich. Komfortowe warunki pracy, na który składa się system wsparcia finansowego, możliwość doksztalcenia się, wspieranie indywidualnych ścieżek rozwojowych, motywuje członków kadry do wszechstronnego doskonalenia.

Polityka kadrowa obejmuje zasady rozwiązywania konfliktów kadry w ramach uczelnianego projektu Bezpieczni UJ, udzielana jest też ponadto pomoc psychologiczna i prawna, a w ramach ZintegrUJ prowadzone są kursy m.in. budowania zespołu jako zadania menedżerskiego, rozwiązywanie konfliktów poprzez zarządzanie konfliktem. System ten jest funkcjonalny i działa bez zarzutu.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiającą prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju. Jednak ocena ta, choć przeprowadzana z udziałem studentów, wykazuje w tym zakresie na niewydolność. W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

W przypadku specyfiki zajęć na kierunku historii sztuki oprócz sal instytutowych ważne jest też położenie Instytutu Historii Sztuki w samym sercu Krakowa, bowiem bliskość wielu zabytkowych budowli oraz muzeów pozwala na częste odbywanie zajęć *in situ*, przed zabytkiem, i co za tym idzie, zapoznanie się z realnymi dziełami sztuki, a nie ich fotografiami, co wydatnie wpływa na prawidłową realizację programu. Instytut dysponuje pięcioma salami wykładowymi, adekwatnie wyposażonymi do potrzeb, w pełni operacyjnymi rzutnikami multimedialnymi i ekranami oraz sprawną siecią Wi-Fi. Wyposażenie techniczne pomieszczeń (rzutniki, komputery jest sprawne, zgodne z potrzebami i właściwymi dla kierunku, nie odbiega od aktualnie używanych w ramach dyscypliny; duży ekran w jednej z sal wraz z nagłośnieniem umożliwia odbywanie seminarium i konferencji on-line; cała infrastruktura jest operatywna i w pełni umożliwia prawidłową realizację zajęć.

Oprócz pięciu sal wykładowych instytut posiada bibliotekę z czytelnią oraz obszernym trójjzbowym magazynem z nowoczesnymi regałami przesuwными, dwuizbową fototekę z 70 tysiącami zabytkowych

obiektów, gabinety nauczycieli akademickich, obszerne piwnice z których część służy kołu naukowemu. Liczba miejsc w salach i bibliotece jest dostosowana do liczby studentów i umożliwia prawidłową realizację zajęć.

Biblioteka składa się z obszernej, widnej czytelni (z wystarczającą ilością miejsc dla studentów, wyposażonej w komputer i najnowszej generacji skaner). Można skorzystać z dwóch typów katalogu – kartkowego (nie wszystkie zbiory obszernego księgozbioru liczącego 50 tysięcy książek są zdigitalizowane) oraz digitalnego. Godziny otwarcia (zdywersyfikowane w różne dni tygodnia) zapewniają komfortowe korzystanie z zasobów bibliotecznych. Zapewniona jest zgodność infrastruktury dydaktycznej i bibliotecznej z potrzebami procesu nauczania i uczenia się oraz jej ciągła aktualizacja, m.in. dzięki prostym procedurom zakupu książek, których dokonuje się z tzw. „wolnej ręki” (nie obejmuje ich procedura zamówień publicznych). Zakupów dokonuje się na bieżąco, zgodnie ze zgłaszanymi zapotrzebowaniami, zatwierdzonymi przez dyrektora Instytutu. Istnieje również bardzo rozbudowana wymiana z wieloma instytucjami, szczególnie w Europie Środkowej. Coroczne przeglądy infrastruktury dydaktycznej i bibliotecznej dokonywane są bez udziału studentów. Nie stwierdzono żadnych udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami.

Studenci mają dostęp do sieci bezprzewodowej oraz do sal poza godzinami użytkowania w celu wykonania określonych zadań, w ramach stosowania się do procedur. Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna nie jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami i specjalnymi potrzebami, nie zapewnia tym osobom udziału w kształceniu, dostępu do sal dydaktycznych, pracowni, laboratoriów i zaplecza sanitarnego. Wynika to z faktu, że budynek, w którym mieści się IHS UJ, jest budowlą zabytkową, w której wprowadzenie konkretnych ułatwień dla studentów z niepełnosprawnościami obwarowane jest wieloma problemami, związanymi z nienaruszalnością substancji zabytkowej.

Infrastruktura informatyczna umożliwia kształcenie na odległość (synchroniczną i asynchroniczną interakcję między kadrą a studentami). Jest połączona z innymi systemami uczelnianymi (takimi jak: darmowe zasoby edukacyjne, ogólnodostępne platformy oraz aplikacje i narzędzia online do zdalnego nauczania, prowadzenia wykładów, uczenia się), które dostępne są dla studentów o specjalnych potrzebach edukacyjnych, w tym studentów z niepełnosprawnościami na poziomie Uczelni, ale nie – Instytutu.

Zasoby biblioteczne, informacyjne i edukacyjne są aktualne, zarówno jeśli chodzi o zakres tematyczny jak językowy i umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Co roku biblioteka zwiększa swe zasoby o 2,5 tysiąca książek i jest jedną z najlepiej wyposażonych bibliotek specjalistycznych w kraju.

Zasoby biblioteczne obejmują książki zalecane w sylabusach, w liczbie dostosowanej do potrzeb procesu nauczania i liczby studentów. W przypadku zmiany literatury w aktualizowanych sylabusów zakupy są dokonywane na bieżąco.

Książki i szeroka gama czasopism (w tym także międzynarodowych) dostępne są na miejscu, w tym także na zasadzie wypożyczania międzybibliotecznego zamiejscowego. Oprócz tego pracownicy i studenci mają ponadto dostęp do elektronicznych wersji czasopism oraz światowych elektronicznych baz danych, zakupionych przez Instytut Historii Sztuki UJ lub Bibliotekę Jagiellońską, za pośrednictwem Internetu i Ekstranetu.

Zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne nie są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością w sposób zapewniający tym osobom pełne korzystanie z zasobów. Wprowadzono określone ułatwienia, pozwalając osobom z niepełnosprawnością na wypożyczanie książek i dostęp do nich w innych pomieszczeniach Uczelni, do których osoby z niepełnosprawnościami

mają swobodny i nieutrudniony dostęp, ale **rekomenduje się wprowadzenie rozwiązań systemowych w tym zakresie.**

Digitalne materiały dydaktyczne są udostępniane studentom w ramach kształcenia stacjonarnego i na odległość. Dla studentów z niepełnosprawnością dostępne są poza biblioteką Instytutu (m.in. w Bibliotece Jagiellońskiej).

Prowadzone są okresowe przeglądy infrastruktury dydaktycznej, naukowej, wyposażenia technicznego, ale – ze względu na niewielki Instytut i zespół nacisk położony jest na bieżące aktualizacje (także w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość). Przeglądy bieżące i okresowe obejmują ponadto zasoby biblioteczne, dostosowywanie do potrzeb procesu nauczania i liczby studentów. Potrzeb osób z niepełnosprawnościami nie uwzględnia się.

Infrastruktura informatyczna stosowana w kształceniu na odległość jest unowocześniana (kupiono ostatnio kamery do komputerów, głośniki, duży ekran do zajęć on-line).

W okresowych i bieżących przeglądach infrastruktury biorą udział nauczycieli akademicy. Studenci nie biorą w takich przeglądach udziału.

Wyniki przeglądów wykorzystywane są do doskonalenia infrastruktury dydaktycznej i technicznego wyposażenia. Wniosków studentów nie uwzględnia się, gdyż nie biorą udziału w takich przeglądach. Studenci mogą bez przeszkód zgłaszać swoje postulaty, dotyczące infrastruktury, niemniej **rekomenduje się opracowanie systematycznego przeglądu infrastruktury dydaktycznej, bibliotecznej, zasobów informacyjnych oraz edukacyjnych z udziałem przedstawicieli studentów.**

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności. Nie zauważono natomiast skutecznego dostosowania infrastruktury do potrzeb osób z niepełnosprawnościami w sposób zapewniający tym osobom możliwość swobodnego i nieutrudnionego udziału w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących. W przeglądach tych jednak nie uczestniczą studenci, a co więcej, w zakresie dostosowań do osób z niepełnosprawnościami procedury przeglądów okazały się zawodne. W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje i zalecenia dotyczące zdiagnozowanych uchybień i niedopatrzeń.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

1. Zaleca się zakupienie do biblioteki urządzeń dla osób z niepełnosprawnościami, a także dostosowanie budynku do potrzeb osób z niepełnosprawnościami ruchowymi. W związku z zabytkową substancją architektoniczną Instytutu zaleca się wprowadzenie modyfikacji w ramach możliwości, na jakie pozwalają aktualne zalecenia konserwatorskie, by studenci z niepełnosprawnościami mieli możliwość nieutrudnionego udziału w zajęciach.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Do instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi współpracuje Uczelnia na ocenianym kierunku należą: Muzeum Narodowe w Krakowie, Zamek Królewski na Wawelu, Muzeum Fotografii w Krakowie.

Oceniając powyższy dobór należy stwierdzić, że Uczelnia prawidłowo określiła rodzaj i zasięg instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi prowadzi współpracę w zakresie projektowania i realizacji programu kształcenia. Jest on zgodny z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną nauki o sztuce i z wynikającymi z nich obszarami działalności zawodowej oraz rynku pracy, właściwymi dla kierunku historia sztuki. Jednocześnie, pozytywnie oceniając zakres instytucji, jednocześnie należy stwierdzić, że istnieje przestrzeń na jego zwiększenie poprzez zaproszenie do współpracy innego rodzaju podmiotów np. galerii sztuki, tak by również tego typu podmioty mogły mieć wpływ na program i szansę na współpracę przy jego realizacji.

Współpraca przy projektowaniu programu studiów odbywa się w sposób ciągły i cykliczny, dzięki uczestnictwu przedstawicieli instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego w posiedzeniach Rady Instytucji Zewnętrznych. Brak jest dokumentacji związanej z przebiegiem tych posiedzeń. Jednym z przykładów wpływu na program kierunku jest wprowadzenie w nowej, projektowanej jego wersji przedmiotów związanych z fotografią, co jest odpowiedzią na konkretne uwagi i oczekiwania Muzeum Fotografii w Krakowie.

Na ocenianym kierunku proces współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym przy realizacji programu przebiega w sposób cykliczny oraz stały. Analiza tego procesu pozwala również stwierdzić, że realizowane inicjatywy dobrane zostały adekwatnie do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów na kierunku historia sztuki oraz osiągania przez studentów założonych efektów uczenia się.

Do najważniejszych działań przy realizacji programu studiów należy zaliczyć następujące, różnorodne formy współpracy: przygotowywanie wystaw, sesji naukowych, tworzenia publikacji, organizacji zajęć i warsztatów podczas wystaw w muzeach, a także realizowania praktyk inwentaryzatorskich.

Udział instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów został również zapewniony w warunkach czasowego ograniczenia funkcjonowania Uczelni, wynikających z wprowadzonego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej stanu pandemii, poprzez osobiste kontakty władz Wydziału z przedstawicielami instytucji, za pomocą elektronicznych form kontaktu.

Uczelnia prowadzi na ocenianym kierunku przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w formie oceny dokonywanej przez prodziekana Wydziału na podstawie raportów przekazywanych przez dyrektora Instytutu Historii Sztuki przy udziale Samorządu Studentów. Brak jest

obecnie sformalizowanego przeglądu współpracy z udziałem instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego.

W zakresie niniejszego kryterium zespół oceniający **rekomenduje**:

- Poszerzenie zakresu instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego poprzez zaproszenie do grona instytucji współpracujących innego rodzaju podmiotów, np. galerii sztuki;
- Usystematyzowanie współpracy z instytucjami zewnętrznymi poprzez wprowadzenie podstawowej dokumentacji opisującej proces konsultacji programu oraz przeglądu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym posiedzeń Rady Interesariuszy Zewnętrznych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Wprowadzenie rekomendacji pomoże dalej doskonalić współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym, a co za tym idzie, program studiów na kierunku historia sztuki.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Zakres umiędzynarodowienia jest bardzo szeroki ze względu na różnorodność badań, prowadzone w Instytucie, i bogatą ofertę kształcenia; jest też zgodny z generalną koncepcją kształcenia opartą na umiędzynarodawianiu sztuki miejscowej i badaniu różnorodnych przepływow tradycji. W tej obfitości jest kilka zasadniczych kierunków (sztuka dawna, ze szczególnym uwzględnieniem średniowiecza i Bizancjum, inwentaryzacja, i malarstwo witrażowe) i ta ważna specyfika ma wpływ również na zakres i zasięg umiędzynarodowienia (np. współpraca z Comité Internationale d’Histoire d’Art w ramach Coprus Vitrearum International): studenci mają możliwość korzystania z licznych kontaktów kadry (konferencje, wykłady zagranicznych badaczy, także on-line). Kadra włącza studentów do prowadzonych międzynarodowych badań, korzysta z zasiadania kadry

w międzynarodowych gremiach badawczy i w podejmowaniu przedsięwzięć wydawniczych o zasięgu ponad krajowym, co pozwala nie tylko na poszerzenie wiedzy, ale i zdobycie umiejętności praktycznych. W relacjach międzynarodowych zawierają się też kontakty prestiżowych instytucji, których kierownictwo należy do pracowników dydaktycznych Instytutu (jak Zamek Królewski na Wawelu czy Muzeum Narodowe w Krakowie), a ujmując to ogólniej – umiejętne korzystanie z kontaktów międzynarodowych interesariuszy zewnętrznych. Wieloletnie prace inwentaryzacyjne zabytków sztuki sakralnej na ziemiach wschodnich dawnej Rzeczypospolitej zaowocowały kontaktami z badaczami ukraińskimi. Podtrzymywanie kontaktów zagranicznych związanymi z tradycjami badawczymi instytutu obejmują także takie kraje jak m.in. Włochy i Niemcy, a w ten zakres wliczana jest zachęta do nauki języka włoskiego i niemieckiego, z czego korzystają studenci dzięki sprzyjającej ofercie dydaktycznej Uczelni. Korzysta się też z różnych pozauczelnianych międzynarodowych programów europejskich, umożliwiających współpracę (np. Interreg Central Europe Programme), i organizuje się konferencje w języku angielskim. Kadra publikuje wiele w obcych językach, szczególnie w języku angielskim i niemieckim. W ramach studenckiego koła naukowego działa sekcja kultury i sztuki żydowskiej, co także poszerza zasięg kontaktów międzynarodowych. Niebagatelną rolę w aktualizacji wiedzy na poziomie międzynarodowym odgrywa też biblioteka, zapewniająca dostęp do kluczowych baz danych i sprowadzająca na bieżąco ważne publikacje. Konkursy wyjazdowe w ramach programu Erasmus+ mają klarowne procedury, ogłaszane są regularnie na stronie Instytutu, system działa więc skutecznie oraz zapewniona jest wszechstronna informacja o nim dzięki sprawności instytutowego koordynatora i powszechnej dostępności informacji na stronie instytutowej.

Warunki do mobilności wirtualnej nauczycieli akademickich i studentów wynikają zarówno z osobistych kontaktów kadry (zasiadanie w międzynarodowych gremiach naukowych) jak i z licznych możliwości stwarzanych przez Uczelnię (umowy bilateralne z uczelniami zagranicznymi, możliwości współpracy zarówno z jednostkami badawczymi w krajach europejskich, jak i pozaeuropejskich, sprawnie działający program Erasmus+). Uczelnia stworzyła też ścieżki kształcenia dla wybitnie uzdolnionych studentów w ramach projektu Szkoła Orłów (zapewniające m.in. wsparcie stypendialne i tutoring), z czego także korzystają studenci historii sztuki. Nauczyciele akademicy mogą uczestniczyć w kursach podnoszących efektywność zajęć, w których wspierana jest internacjonalizacja nauczania. Podkreślić należy kursy uczelniane sfokusowane na kompetencjach językowych Academic English oraz uczące doskonalenia sposobów prowadzenia zajęć w tych językach. Część dydaktyków skorzystała z takich ofert doszkalających, a następnie prowadziła dobrze oceniane przez studentów wykłady w języku angielskim. Instytut korzysta też z możliwości zapraszania wybitnych specjalistów na wykłady, jakie stwarza program Visitors. Należy zaznaczyć, że instytut wprowadził na szeroką skalę bezkosztową internacjonalizację oddolną, polegającą na korzystaniu z możliwości objazdów wirtualnych i zapoznawanie się z ten sposób z artystycznym dorobkiem, co jest często zachętą do podjęcia szkoleń i badań już w przestrzeni rzeczywistej.

W corocznych przeglądach umiędzynarodowienia kształcenia na poziomie Rady Instytutu biorą udział studenci. Ich wyniki służą do wypracowywania sposobów intensyfikacji umiędzynarodowienia kształcenia.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Uczelnia gwarantuje studentom wszechstronny i stały, ale nie w pełni kompleksowy system wsparcia w procesie uczenia się. Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest prowadzone systematycznie oraz przybiera zróżnicowane formy, z wykorzystaniem współczesnych technologii, adekwatnie do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów. Formy te nie są w pełni adekwatne do potrzeb wynikających z osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a także przygotowania do wejścia na rynek pracy. Świadczą o tym niezrozumiałe z perspektywy studenckiej formy weryfikacji zaliczenia przedmiotów w udostępnianych studentom sylabusach części przedmiotów oraz m.in. oferta inicjatyw Biura Karier, która nie uwzględnia specyficznych potrzeb studentów kierunku.

Działania Uczelni uwzględniają zróżnicowane formy merytorycznego, materialnego i organizacyjnego wsparcia studentów w zakresie przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub do udziału w tej działalności. Studenci mają zapewnioną stałą opiekę dydaktyczną ze strony nauczycieli akademickich. Wsparcie merytoryczne dotyczy zarówno zajęć dydaktycznych, jak również konsultacji indywidualnych, dzięki czemu uwzględnia się szczególne zainteresowania studentów i ich wybitne wyniki poprzez umożliwienie indywidualnej ścieżki kształcenia. Świadczy o tym m.in. projekt „Szkoła Orłów”, w ramach którego tworzone są ścieżki kształcenia dla wybitnie uzdolnionych studentów (np. laureatów olimpiad przedmiotowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym, a także najlepszych studentów na podstawie wyników uzyskanych na pierwszym roku studiów) poprzez realizację wysokiej jakości kształcenia akademickiego opartego na systemie tutoringów oraz wsparcie stypendialne. Wśród beneficjentów projektu w ostatnich latach znalazł się student Instytutu Historii Sztuki UJ.

Studenci mają warunki do brania udziału w życiu samorządu studenckiego, który realizuje przedsięwzięcia o różnym charakterze zarówno integracyjnym, jak i merytorycznym w obszarze dbania o jakość kształcenia na kierunku. Studenci mają także możliwość angażowania się w działalność kół naukowych – w Instytucie działają dwa koła naukowe: Koło Naukowe Studentów Historii Sztuki UJ oraz Akademickie Koło Studentów Ochrony Dóbr Kultury. W zakresie wspierania rozwoju aktywności

sportowej Uczelnia oferuje udział w zajęciach sekcji sportowych uczelnianego klubu i w zajęciach korekcyjnych poprzez działalność Biura Sportu. Biuro organizuje także różnego typu wydarzenia sportowe, między innymi: obozy, zawody, maratony. Rozwój aktywności artystycznej oferowany jest przez m.in. Zespół Słowianki i Chór Akademicki. Warto dodać, że na Uczelni funkcjonuje Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości, którego działania wspierają studentów zainteresowanych prowadzeniem działalności gospodarczej. Proces wsparcia studentów nie jest w pełni transparentny pod kątem dostosowania do potrzeb różnych grup studentów oraz potrzeb indywidualnych, w tym potrzeb osób z niepełnosprawnością. Świadczy o tym w szczególności brak możliwości realizacji zajęć razem z grupą w przypadku nagłych wypadków np. urazu nogi w związku z nieprzystosowaną infrastrukturą do np. poruszania się o kulach. Brakuje także miejsca przeznaczonego dla wszystkich studentów, w którym mogliby spędzić czas pomiędzy zajęciami blisko sal, w których odbywają się zajęcia. Niemniej należy zaznaczyć, że w zakresie wyrównywania szans osób z niepełnosprawnością poprzez opracowywanie i wdrażanie adaptacji w dostępie do edukacji, pomocy udziela Dział ds. Osób Niepełnosprawnych, a także Studencki Ośrodek Wsparcia i Adaptacji „SOWA”.

System uwzględnia procedury zgłaszania przez studentów skarg i wniosków, jednak sposoby ich rozpatrywania nie są przejrzyste i na podstawie obserwacji, nie są skuteczne. Obejmuje on działania informacyjne w zakresie bezpieczeństwa studentów oraz przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy, a także zasady reagowania w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, dyskryminacji i przemocy wobec studentów, jak również pomocy ofiarom, jednak system nie obejmuje wystarczających działań edukacyjnych w tym zakresie.

Uczelnia wywiązuje się z ustawowego obowiązku wsparcia materialnego w postaci stypendiów socjalnych, dla osób z niepełnosprawnością, zapomóg i stypendium Rektora. Wśród czynników motywujących studentów do osiągania wysokich wyników w nauce znajdują się wspomniane wcześniej projekty dla wybitnych studentów. Biorąc pod uwagę liczbę osób na poszczególnych latach, studenci mogą także liczyć na indywidualną pomoc nauczycieli akademickich w celu występowania o granty, uczestnictwo w międzynarodowych, ogólnopolskich i regionalnych konkursach itp. Wśród uczelnianych, materialnych i pozamaterialnych instrumentów oddziaływania na motywowanie do osiągania bardzo dobrych wyników w nauce znajduje się także sprawne wspieranie działalności kół naukowych. Uczelnia wspiera materialnie i pozamaterialnie samorząd i organizacje studentów, kreuje warunki stymulujące do działalności okołookademickiej. Studenci mogą liczyć na wsparcie kompetentnej kadry, wspierającej cały proces nauczania i uczenia się, w tym kadry administracyjnej. Trudności występują jednak w zapewnieniu efektywnego i transparentnego procesu konsultacji treści programu studiów przez przedstawicieli samorządu.

Pomimo prowadzonego systematycznie procesu monitorowania wsparcia i motywowania studentów za pomocą ankiet ewaluacyjnych, dotyczących oceny form wsparcia udzielanego studentom, nie jest on efektywny. W związku z małą liczbą osób studiujących na poszczególnych latach, ankiety z perspektywy studentów nie są anonimowe, co wpływa na ich niską zwrotność, a tym bardziej na brak transparentnego sposobu rozwiązywania ewentualnych spraw studenckich i zapobiegania konfliktom i wykorzystywaniu opinii całej społeczności akademickiej do doskonalenia wsparcia i jego form. Brak efektywnego okresowego przeglądu wsparcia studentów z ich udziałem negatywnie wpływa także na wspomniane wcześniej informowania i edukowanie studentów w zakresie ich bezpieczeństwa oraz przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Uczelnia gwarantuje studentom wszechstronny, ale nie w pełni kompleksowy system wsparcie w procesie uczenia się.

Proces wspierania studentów przybiera stały charakter i jest w znacznym stopniu ukierunkowany na indywidualne predyspozycje studentów, wspierając jednostki wybitne oraz motywując studentów do osiągania wysokich wyników w nauce i angażowania się w życie całej społeczności akademickiej. Uczelnia zapewnia ponadto zrozumiały proces składania wniosków i skarg oraz działania informacyjne w zakresie bezpieczeństwa studentów oraz przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy wobec studentów, jak również pomocy ofiarom w takich przypadkach. Studenci mogą liczyć na pomoc kompetentnej i pomocnej kadry wspierającej proces nauczania i uczenia się. Uczelnia wspiera materialnie i pozamaterialnie samorząd i organizacje studenckie, kreując warunki stymulujące i motywujące studentów do działalności okołookademickiej, a także do zapewnienia wpływu samorządu na warunki studiowania. W analizie procesu wspierania studentów stwierdzono jednak nieprawidłowości, które stanowią podstawę oceny kryterium:

1. Brak efektywnego i transparentnego procesu konsultacji w zakresie opiniowania treści programu studiów przez samorząd studencki.
2. Brak skutecznych działań edukacyjnych w zakresie bezpieczeństwa studentów oraz przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy, a także zasad reagowania w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, dyskryminacji i przemocy wobec studentów, jak również pomocy ofiarom.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

1. Opracowanie działań edukacyjnych (a także usprawnienie działań w obszarze komunikacji) w zakresie bezpieczeństwa studentów oraz przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy, a także zasad reagowania w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, dyskryminacji i przemocy wobec studentów, jak również pomocy ofiarom.
2. Opracowanie transparentnych zasad i harmonogramu procesu konsultacji w zakresie opiniowania treści programu studiów przez samorząd studencki.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Informacja o studiach jest dostępna publicznie dla jak najszerszego grona odbiorców, w sposób gwarantujący łatwość zapoznania się z nią, bez ograniczeń związanych z miejscem, czasem, używanym przez odbiorców sprzętem i oprogramowaniem, w sposób umożliwiający nieskrępowane korzystanie przez osoby z niepełnosprawnością. W tym celu Uczelnia posługuje się w największym stopniu stroną internetową oraz pocztą elektroniczną. Poza tym studenci mają możliwość bezpośredniego kontaktu z pracownikami Uczelni. Powyższe sposoby są dostosowane do różnych szczególnych potrzeb studentów: uwzględniają ograniczenia miejsca i czasu osób spoza miejsca, gdzie znajdują się budynki Uczelni (kandydaci spoza Krakowa, studenci niestacjonarni) oraz sposoby te nie generują obowiązku użycia specjalistycznego sprzętu lub oprogramowania, aby móc zapoznać się z wirtualnymi treściami. Ponadto, strona internetowa została dostosowana do osób z wadą wzroku poprzez możliwość zmiany wielkości czcionki. Zakres udostępnianych informacji obejmuje co najmniej: cele kształcenia, kompetencje oczekiwane od kandydatów, warunki przyjęcia na studia i kryteria kwalifikacji kandydatów, terminarz procesu przyjęć na studia, program studiów, w tym efekty uczenia się, opis procesu nauczania i uczenia się oraz jego organizacji, charakterystykę systemu weryfikacji i oceniania efektów uczenia się, w tym uznawania efektów uczenia się uzyskanych w systemie szkolnictwa wyższego oraz zasad dyplomowania, przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe, charakterystykę warunków studiowania i wsparcia w procesie uczenia się. W publicznym dostępie znajdują się także informacje dotyczące kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, wsparcia merytorycznego i technicznego w tym zakresie oraz podstawowych wskaźników dotyczących skuteczności tego kształcenia. Informacje znajdują się na wspomnianych wyżej platformach, większość z nich została udostępniona w zakładce Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej kierunku oraz stronie internetowej Uczelni.

W ramach procesu ankietyzacji adresowanej do wszystkich studentów Uczelni (niezależnie od studiowanego kierunku) prowadzone jest monitorowanie aktualności, rzetelności, zrozumiałości, kompleksowości informacji o studiach oraz jej zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców, a wyniki monitorowania są wykorzystywane do doskonalenia dostępności i jakości informacji o studiach. Treść udostępnianej studentom ankiety (raz w roku akademickim) uwzględnia możliwość pozostawienia dodatkowego komentarza, które w następnej kolejności są poddawane ewentualnym konsultacjom z przedstawicielami Samorządu Studenckiego UJ i Władzami Uczelni. Dodatkowo użytkownicy strony internetowej mogą w dowolnym momencie zostawić swoją wiadomość/opinię za pomocą zakładki „Kontakt”, która bezpośrednio jest wysyłana do osób operujących treściami strony.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem studiów w zakresie systemu zapewniania jakości kształcenia na kierunku historia sztuki sprawuje Dziekan, który jest przewodniczącym Wydziałowego Zespołu Doskonalenia Jakości Kształcenia (WZSDJK), a jednocześnie powołuje pełnomocników dziekana do spraw ewaluacji jakości kształcenia w poszczególnych instytutach na UJ. Kompetencje pełnomocników zostały precyzyjnie określone, należą do nich m.in. dbałość o kulturę ewaluacji na kierunkach, weryfikacja aktualności i poprawności danych w USOS, nadzór nad ankietyzacją, współpraca ze studentami w procesie oceny, przygotowanie corocznego raportu z Oceny Zajęć Dydaktycznych dla prodziekana do spraw dydaktycznych.

Zmiany, modyfikacje i zatwierdzanie zmian programu studiów na kierunku dokonywane są w sposób formalnie przyjęty. Proponowane zmiany w programie są opiniowane przez Komisję Programową IHS UJ, następnie przez instytutowy zespół do spraw jakości kształcenia, a potem zmiany muszą zostać zatwierdzone przez Radę Naukową IHS UJ oraz Samorząd Studencki. Ostatecznie propozycje zmian programowych, zatwierdzone na poziomie Wydziału, zatwierdza Senat UJ.

W projektowaniu programu studiów w IHS UJ w pełni uwzględnia się innowacje dydaktyczne, osiągnięcia nowoczesnej dydaktyki akademickiej, współczesnej technologii informacyjno-komunikacyjnej, w tym narzędzia i techniki kształcenia na odległość. Choć zajęcia od dwóch lat odbywają się wyłącznie w trybie stacjonarnym, zajęcia on-line, zgodnie z zarządzeniami Rektora, były prowadzone przy wykorzystaniu nowoczesnych technik. Ponadto, dla przykładu, zajęcia związane z *przygotowywaniem projektów wystaw* uwzględniają szerokie zastosowanie elementów współczesnej technologii cyfrowej.

Przyjęcia na studia odbywają się w oparciu o formalnie przyjęte warunki i kryteria kwalifikacji kandydatów.

Na kierunku przeprowadzana jest kilkustopniowa, wszechstronna analiza programu studiów, która obejmuje treści programowe, efekty uczenia się, system ECTS, metody weryfikacji uzyskiwania efektów uczenia się. Analiza jest przeprowadzana raz do roku, jej wyniki, uzyskane na podstawie raportów szczegółowych, np. raportu sprawdzenia efektów uczenia się z odniesieniem do poszczególnych zajęć, są opracowane w formie ogólnego raportu podsumowującego i trafiają do WZSDJK. Raporty są sporządzane cyklicznie, są czytelne, łatwo dostępne. Niemniej przeprowadzana cyklicznie analiza programu studiów **nie uwzględniła kwestii nieadekwatności ankiet ewaluacyjnych, problemu niewłaściwego przypisania kierunku do zbyt dużej liczby dyscyplin, niespecyficznego, zbyt ogólnikowego sformułowania ogólnych kierunkowych efektów uczenia się oraz zdarzającego się braku precyzyjnie określonych treści programowych i zasad zaliczania w odniesieniu do niektórych zajęć (w kartach przedmiotów). W związku z tym sformułowano poniżej zalecenie.**

Cykliczna, systematyczna ocena programu studiów jest przeprowadzana w oparciu o szereg badań, realizowanych na kierunku; należą do nich: Ocena Zajęć Dydaktycznych, Barometr Satysfakcji Studenta, Badanie Programu Studiów, Monitorowanie Losów Absolwentów. Kwestionariusze badań są rozbudowane i szczegółowe. Ocena Zajęć Dydaktycznych oraz Badanie Programu Studiów należą do najważniejszych wskaźników, stanowiąc wykorzystywaną w ocenie programu studiów informację zwrotną, otrzymywaną od studentów. Ocena programu studiów ma charakter systematyczny i jest wszechstronna.

Studenci i przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego biorą udział w stałym, cyklicznym przeglądzie programu studiów. Przy IHS UJ istnieje Rada Interesariuszy Zewnętrznych. Przykładem może być inicjatywa wprowadzenia do programu zajęć związanych z dziejami i teorią nowego medium, fotografii, która wyszła od środowisk współpracujących z IHS UJ.

Wyniki cyklicznej oceny programu studiów są wykorzystywane do jego ulepszenia w sposób realny. W roku 2022, właśnie m.in. na podstawie wyników prowadzonych ocen, Rada Programowa IHS UJ podjęła decyzję o daleko idącej reformie programu studiów, która jest obecnie realizowana. Wyniki oceny zewnętrznej także służą do doskonalenia programu studiów, jak w przypadku poprzednio przeprowadzonej przez PKA oceny instytucjonalnej.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów, oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia (ocena instytucjonalna), których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

W systemie zapewnienia jakości kształcenia w zakresie skuteczności jego funkcjonowania zdiagnozowano słabości, w stosunku do których sformułowano zalecenie. Dotyczy to niewłaściwego przypisania kierunku do dyscyplin naukowych oraz konieczności uzupełnienia kart przedmiotów pod kątem zaktualizowanych treści programowych i precyzyjnego określenia zasad zaliczenia dla wszystkich zajęć.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

1. Analiza systemu zapewnienia jakości kształcenia pod kątem jego skuteczności w odniesieniu do przeglądu i oceny programu studiów na kierunku historia sztuki w związku ze zdiagnozowanymi problemami, dotyczącymi niewłaściwego przypisania kierunku do dyscyplin, niespecyficznie sformułowanych kierunkowych efektów uczenia się oraz braku precyzyjnie określonych (dla poszczególnych zajęć) zasad zaliczenia w kartach przedmiotów.

2. Podjęcie działań zmierzających do eliminacji niedoskonałości w funkcjonowaniu systemu zapewnienia jakości kształcenia w przyszłości.

5. Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226).
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 661, z późn. zm.);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218).
7. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
8. Uchwała nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej, z późn. zm.
9. Uchwała nr 845/2022 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 14 września 2022 r. w sprawie przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej, z późn. zm.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art.

68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz

aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągnięcia bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

